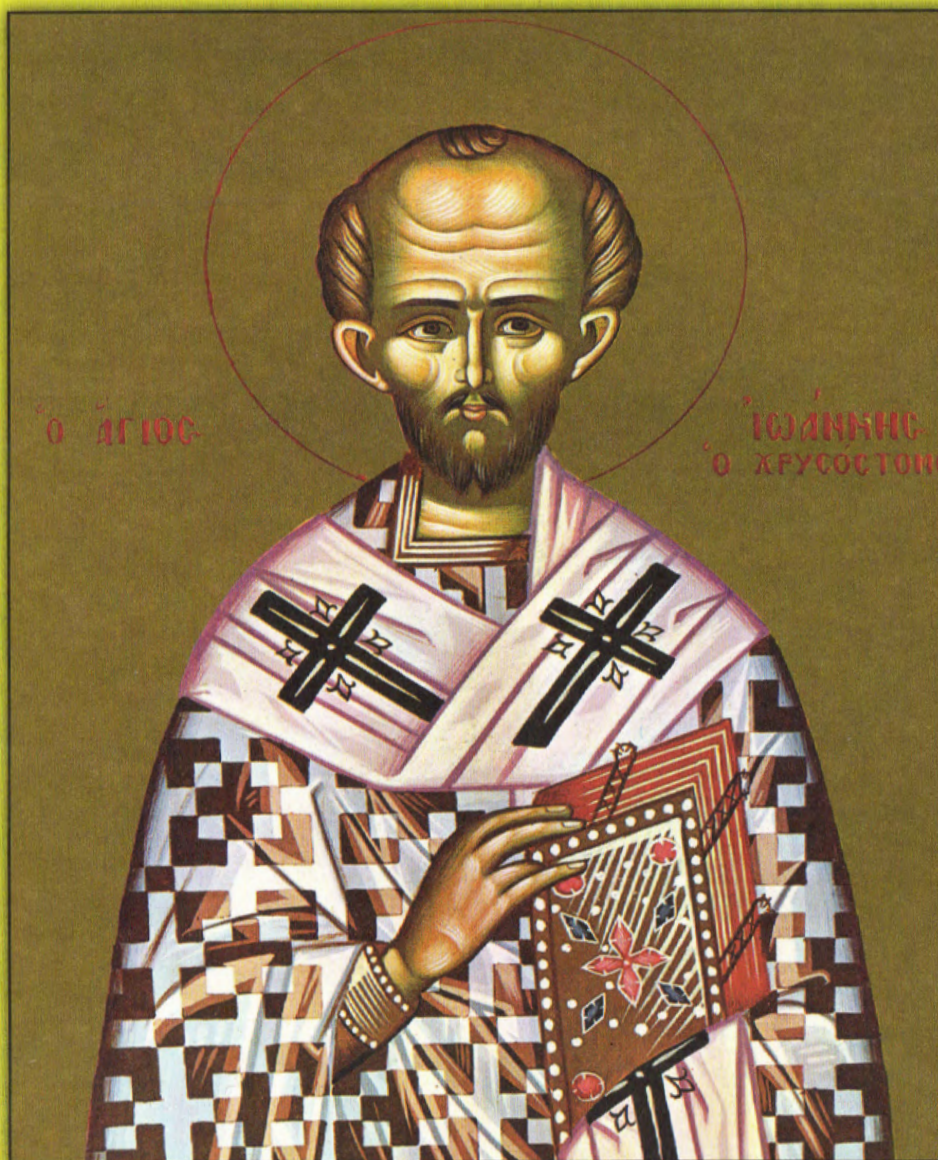

TWENTY-SIXTH SUNDAY AFTER PENTECOST
EIGHTH SUNDAY OF LUKE

Icon of Saint John Chrysostom -- November 13th

November 13, 2016

26TH SUNDAY AFTER PENTECOST – TONE 1

OUR HOLY FATHER JOHN CHRYSOSTOM, ARCHBISHOP OF CONSTANTINOPLE

SCHEDULE OF SERVICES FOR THE WEEK OF NOVEMBER 14 – NOVEMBER 20

TUESDAY, NOVEMBER 15 – NATIVITY FAST BEGINS

SATURDAY, NOVEMBER 19 – THE HOLY PROPHET OBADIAH; THE HOLY MARTYR BARLAAM OF CAESAREA IN CAPPADOCIA; OUR VENERABLE FATHERS BARLAAM AND IOASAPH

6:00 PM – Great Vespers for Sunday

SUNDAY, NOVEMBER 20 – 27TH SUNDAY AFTER PENTECOST; PREFEAST OF THE ENTRANCE INTO THE TEMPLE; OUR VENERABLE FATHER AND CONFESSOR GREGORY THE DECAPOLITE; OUR HOLY FATHER PROCLUS, ARCHBISHOP OF CONSTANTINOPLE; COMMEMORATION OF BLESSED JOSAPHATA HORDASHEVSKA, FIRST SUPERIOR OF THE SISTERS SERVANTS OF MARY IMMACULATE (+1919)

9:30 AM – Divine Liturgy For All Parishioners

NATIVITY FAST

From Wikipedia, the free encyclopedia

The **Nativity Fast** is a period of abstinence and penance practiced by the Eastern Orthodox, Oriental Orthodox, and Eastern Catholic Churches, in preparation for the Nativity of Christ, (December 25). Like the Western Advent, the Nativity fast prepares Eastern Christians for the celebration of Christmas. However, it differs in two significant respects: The Eastern fast runs for 40 days instead of four weeks (Roman rite) or six weeks (Ambrosian rite) and thematically focuses on proclamation and glorification of the Incarnation of God, whereas the Western Advent focuses on the two comings (or *advents*) of Jesus Christ: his birth and his Second Coming or Parousia.

The fast is observed from November 15 to December 24, inclusively. Sometimes the fast is called **Philip's Fast** (or the Philippian Fast), as it traditionally begins on the day following the Feast of St. Philip the Apostle (November 14). Some churches, such as the Melkite Greek Catholic Church, have abbreviated the fast to start on December 10, following the Feast of the Conception by Saint Anne of the Most Holy Theotokos.

Presentation about Eparchial Sobor

Next Sunday, November 20th, following the Divine Liturgy there will be a presentation by the parish delegates about the Eparchial Sobor held in Chicago on September 24.

Joint Panakhyda to commemorate Holodomor

Next Sunday, November 20th following the presentation on the Sobor, there will be a joint Panakhyda here to commemorate the Holodomor. It will begin at 12:30 PM.

At 4:00 PM in Balboa Park there will be a Holodomor commemoration.

All are invited.

Від Катехизму “Христос наша Пасха”

III. Вір уємо в Бога Отця, Творця неба і землі, і в Спасителя нашого Ісуса Христа, і в Духа Святого, Господа Животворящего

«Творця неба і землі, всього видимого і невидимого»

(Символ віри)

«Господи неба і землі,

і всього видимого й невидимого створіння»

(Анафора Літургії святого Василя Великого)

А. Творець і Його творіння

3. Людина – вінець творіння

б. Гріхопадіння

- 141 Бог усе створив «добрим» (пор. Бут. 1, 31). За свідченням Святого Письма, зло з'являється пізніше – через відкинення добра. Зло не виникає як нова дійсність, «не існує зла за природою, і ніхто не є злим від природи, оскільки Бог не є творцем зла»¹. Зло є обмеженням і спотворенням уже існуючого: «Зло має своє існування в небутті»². Гріх позбавляє людину життя – Бога. Зло виникає з гріха особи: «Звідки ж приходить зло? Поспитайте в самих себе! Хіба воно не є очевидним наслідком вашої сваволі та вашого вибору? Безперечно так, і ніхто не може твердити протилежного»³. Внаслідок гріхопадіння у світ входить зло, яке Бог допускає задля покаяння і навернення людини: «Звідси походять недуги в містах і країнах, посухи, неврожай, винищення міст, землетруси, повені, розгроми військ...»⁴.

1) Упадок ангелів

- 142 Зло як відкинення Бога стосується і невидимого ангельського світу: «Бог не пощадив ангелів, які були згрішили, а кинув у пекло й передав їх до темної безодні, щоб їх тримати на суд» (2 Пт. 2, 4). Ангелів, які протиставилися Богові, називаємо «дияволом», «бісами» або «злими духами», «впадими ангелами». «Диявол [...] душогубець від початку, і правди він не тримався, бо правди нема в ньому. Коли говорить брехню, зі свого говорить, бо він брехун і батько лжі» (Йо. 8, 44).
- 143 Упадок ангелів – наслідок гордині, тобто самоствердження у протиставленні Богові й бажанні стати рівними Йому. Вірні Богові ангели заперечили впалим: «Хто може бути рівний Богові?», тобто «Хто як Бог?» (з єврейської – *Михаїл*). Літургійна традиція називає архангела Михаїла, який очолив боротьбу проти впалих духів, архистратигом Божим, «начальником Божого війська». Церква святкує пам'ять архистратига Михаїла та інших сил безплотних 8/21 листопада, а також присвячує їм понеділок кожного тижня.
- 144 Одне з імен сатани (з єврейської *оскаржувача*), противника архангела Михаїла,

¹ Діадох Фотікійський, *Сто глав про духовну досконалість*, 3.

² Григорій Ніський, *Про душу і воскресіння. Розмова з сестрою Макриною*.

³ Йоан Золотоустий, *Коментар на святого євангелиста Матея. Гомілія 59*, 2.

⁴ Василій Великий, *Гомілія про те, що Бог не є творцем зла*, 5.

церковнослов'янською мовою звучить Денниця, а латинською – Люцифер (*світлоносний*). У ньому первісне світло, відокремлене вільним рішенням від свого Божественного джерела, стало темрявою. Христос застерігає від такої небезпеки і людей: «Гляди, отже, чи світло, що в тобі, не є темрява» (Лк. 11, 35).

2) Гріхопадіння людини

- 145 Святе Письмо розповідає про гріхопадіння людини в раю, використовуючи образ змія: «З усіх же польових звірів, що їх сотворив Господь Бог, найхитріший був змій» (Бут. 3, 1). Святі Отці в образі змія вбачали противника Бога і людини – сатану. «Змій запропонував фальшиве обожествлення»⁵, тобто піддав людині думку *стати як Бог*, але без Бога, власними зусиллями. Диявол у раю «манив Адама марною надією на обожествлення»⁶, пропонуючи йому вбачати мірило добра не в Богові, а в самому собі.
- 146 Хитрість змія полягала в перекрученні слів Божої заповіді: «Чи справді Господь Бог велів вам не їсти ні з якого дерева, що в саді?» (Бут. 3, 1; пор. Бут. 2, 16-17). Підступне питання спокусника втягає Єву в діалог із ним, породжуючи в ній сумнів у правдомовності Бога. Лукавий використовує цей сумнів Єви для обману: «Ні, напевно не помрете! [...] Ви станете, як Бог, що знає добро й зло» (Бут. 3, 4-5). Обман лукавого полягає у твердженні, що Бог Своєю заповіддю обманює людину, ущемляє її свободу і що саме через споживання з дерева пізнання добра і зла людина стане як Бог.
- 147 Змієвий обман стає для Єви спокусою: «Дерево було добре для поживи й гарне для очей і приманювало, щоб усе знати» (Бут. 3, 6). Єва піддається спокусі: «І взяла з нього плід та й скуштувала й дала чоловікові, що був з нею, і він теж скуштував» (Бут. 3, 6). Так прародичі порушують Божу заповідь, а через це гріх і зло входять у світ: «Через одного чоловіка ввійшов у світ гріх» (Рм. 5, 12). Із «споживанням забороненого плоду» ілюзія самообожествлення розвіюється, а замість очікуваного «добра» зроджується зло і порожнеча: «Тоді відкрилися їм обом очі, й вони пізнали, що вони нагі» (Бут. 3, 7). Гріх прародичів спричиняє розрив людини з Богом, Джерелом життя, і людина стає смертною. «Як тіло тоді помирає, коли душа позбавляє його своєї сили, так і душа тоді умиртвляється, коли Дух Святий позбавляє її Своєї сили»⁷.
- 148 Гріхопадіння завершується вигнанням прародичів із раю: «І вигнав Він Адама й поставив від сходу до Едемського саду херувима з полум'яним миготливим мечем, щоб стерегти дорогу до дерева життя» (Бут. 3, 24). Людина внаслідок гріхопадіння прародичів (первородного гріха) втратила рай і не може повернутися до дерева життя інакше, як тільки Божою силою; тому людина потребує Божого спасіння.

5 Октоїх, глас 6, неділя, утрєня, канон воскресний, пісня 4.

6 ВАСИЛІЙ СЕЛЕВКІЙСЬКИЙ, *Слово 3: про Адама*, 3.

7 Іоанн Золотоустий, *Коментар на Послання до ефесян*. Гомілія 18, 3.

3) Наслідки гріхопадіння

- 149 Гріхопадіння прародичів – це трагедія людини, яка замість того, щоб бути «сином Божим», «братом людей» і «господом творіння», з власного гріховного вибору стала «рабом лукавого», «ворогом людей» і «підвладною світові». Людина, створена на образ Божий, не досягнула своєї богоподібності: «Гріх зруйнував у людині богоподібність»⁸.
- 150 Унаслідок гріха ослабла воля людини обирати добро й зросла схильність до зла. Людина потрапила у внутрішнє роздвоєння, коли «закон гріха» протиставляється в ній «законові Божому»: тоді вона, як навчає святий апостол Павло, робить зло, котре ненавидить, і не чинить добра, яке любить (див. Рм. 7, 21). «Замість Єви тілесної постала в мені Єва мисленна – це плотські пристрасті помисли, які солодять мою думку, проте завжди є гірким напоєм»⁹.
- 151 Унаслідок гріха людський ум також затьмарився і людина втратила сопричастя з Богом – найвищою Істиною. Гріх став причиною того, що людина перестала розуміти своє покликання і призначення існування всіх сотворінь, яким Адам сам в раю надавав імена (див. Бут. 2, 20).
- 152 Смерть духовна спричинила смерть тілесну: «Єство, створене для безсмертя, стало смертним»¹⁰. Ще одним наслідком гріхопадіння є страх і сором: «І сховався чоловік із своєю жінкою від Господа Бога серед дерев саду» (Бут. 3, 8). Страх позбавляє людину миру. Людина уникає спілкування з Богом.
- 153 Питанням: «Адаме, де ти?» (пор. Бут. 3, 9) – Господь Бог через голос совісті спонукує людину до покаяння. Однак Адам не кається, а виправдовується, намагаючись уникнути особистої відповідальності: «Жінка, яку Ти дав мені, щоб була зі мною, дала мені з дерева, і я їв» (Бут. 3, 12). Подібно виправдовується і Єва: «Змій обманув мене, і я їла» (Бут. 3, 13).
- 154 Гріх ранив стосунки між людьми, вносячи відчуження і протиставлення між чоловіком і жінкою: «Тоді відкрилися їм обом очі, й вони пізнали, що вони нагі; тим то позшивали смоківне листя і поробили собі пояси» (Бут. 3, 7). Відносини між чоловіком і жінкою стали підлягати тілесному потягу: «Тягти буде тебе до твого чоловіка», а також бажанню підпорядкувати собі іншого: «Він [чоловік] буде панувати над тобою» (Бут. 3, 16). Гріх вносить у людське життя хвороби та страждання (див. Бут. 3, 16-19).
- 155 Гріх спотворив ставлення людини до праці. Вона з благословення зводиться до засобу виживання: «В поті лица твого їстимеш хліб твій» (Бут. 3, 19). Гріх порушив гармонію між людиною і природою: «За те, що ти послушав голос твоєї жінки і їв з дерева, з якого я наказав тобі не їсти, проклята земля через тебе. В тяжкій труді живитимешся з неї по всі дні життя твого. Терня й будяки буде вона тобі родити, і їстимеш польові рослини» (Бут. 3, 17-18).

8 ЛЕОНТІЙ ВІЗАНТИЙСЬКИЙ, *Проти Несторія*.

9 *Постова тріодь*, П'ятий тиждень посту, четвер, Утренья, Великий покаянний канон Андрея Критського, пісня 1.

10 Григорій Н іський, Велике огласительне слово, 8.

- 156 Гріх руйнує братерство між людьми, коли «брат» стає «чужим» братові, «ворогом» його (див. розповідь про Каїна й Авеля: Бут. 4, 1-16); вносить у суспільство безлад, породжує даремні зусилля в побудові суспільства без Бога (див. розповідь про Вавилонську вежу: Бут. 11, 1-9). Однак великі сподівання людської гордині завершуються великим розчаруванням, розгубленістю, замішанням і непорозумінням: «Вхитрилася б ти, душе, збудувати вежу і поставити твердиню своїм пожаданням, коли б Творець не змішав замисли твої і не скинув додолу хитрування твої»¹¹.
- 157 Всесвітні наслідки гріхопадіння постають перед нами в розповіді про потоп (див. Бут. 6-9): «Побачив Господь, що людська злоба на землі велика та що всі думки й помисли сердець увесь час тільки злі [...]. Земля зіпсувалася супроти Бога і була переповнена насильства» (Бут. 6, 5.11). Розгул пристрастей і злих нахилів, які переважали серед лю дей і визначали їхню поведінку, привели до Божої кари – потопу: «Ти одна, душе моя, відкрила безодні гніву Бога твого. Потопила, мов землю, всю плоть, усі діла та життя й залишилась поза спасенним ковчегом»¹².
- 158 Бог, однак, не відвертається від людини, а й надалі з нею перебуває, даруючи їй надію на спасіння: «Бог перебував із людьми у Слові Обітниці. Воно перед Своїм явленням у тілі духовно перебувало в патріархах і пророках, прообразуючи таїнство Свого пришествя»¹³. Джерело надії людини – в любові Бога Отця, Котрий дарує їй Обітницю спасіння.

*«І в Духа Святого [...], що говорив через пророків»
(Символ віри)*

*«Бо не відвернувся ти докраю від створіння Твого,
що його Ти створив, благий, ані не забув Ти діла рук Твоїх,
але відвідував їх на всі лади, із-за милосердя милости Твоїєї;
Ти посилав пророків, творив чудеса через святих Твоїх,
що в кожному роді добровгодили Тобі;
Ти промовляв до нас устами слуг Твоїх пророків,
провіщаючи нам прийдешнє спасіння;
Ти дав нам закон на поміч й ангелів поставив охоронцями»
(Анафора Літургії святого Василя Великого)*

¹¹ *Постова тріодь*, П'ятий тиждень посту, четвер, Утренья, Великий покаянний канон Андрея Критського, пісня 2.

¹² *Постова тріодь*, П'ятий тиждень посту, четвер, Утренья, Великий покаянний канон преподобного отця нашого Андрея Критського, пісня 2.

¹³ Максим І сповідник, *Розділи про богослов'я та ікономію воплощення Сина Божого*, II, 28.

From the Catechism “Christ our Pascha”

III. We believe in God the Father, Creator of Heaven and Earth, and in our Saviour Jesus Christ, and in the Holy Spirit, the Lord, the Giver of Life

A. The Creator and His Creation

3. Humankind – the Crown of Creation

b. The Fall

- 141 God created everything *good* (see Gn 1:31). According to the testimony of Holy Scripture, evil appears later—through the rejection of good. Evil does not appear as a new reality: “Evil does not exist by nature, nor is anyone naturally evil, for God made nothing that was not good.”¹ Evil is the limitation and corruption of that which already exists: “Evil has its existence in non-being.”² Sin strips us of life—of God. Evil emerges as a result of personal sin, As we read: “From where did this [evil] come? Is it not the obvious consequence of your libertinism and your choice? It is certainly thus and no one can claim the opposite. Ask yourself.”³ As a consequence of the Fall, evil enters into the world; it is permitted by God for the sake of repentance and the conversion of humankind: “From this proceed illnesses in cities and countries, droughts, bad harvests, the destruction of cities, earthquakes, floods, the vanquishing of armies...”⁴
- 1) The Fall of the Angels*
- 142 Evil, as the rejection of God, also applies to the invisible angelic world: “God did not spare angels when they sinned, but cast them into hell and committed them to chains of deepest darkness to be kept until the judgment” (2 Pt 2:4). The angels who opposed God are named *devils*, *demons*, *evil spirits*, or *fallen angels*. “The devil... was a murderer from the beginning and does not stand in the truth, because there is no truth in him. When he lies, he speaks according to his own nature, for he is a liar and the father of lies” (Jn 8:44).
- 143 The fall of the angels was a consequence of pride—self-assertion in opposition to God and in the desire to become his equal. The angels faithful to God spoke out against those who fell: “Who can be equal to God?” “Who is like God?” (in Hebrew, *Michael*). In the liturgical tradition, the Archangel Michael who led the battle against the fallen spirits, is called *Archistrategos Theou*, “the chief commander of God’s army.” The Church commemorates the feast of the Archangel Michael and other bodiless powers on November 8/21, and also dedicates to them the Monday of every week.
- 144 Other names for Satan (from the Hebrew, the accuser), who is the antagonist of the Archangel Michael, are the Church Slavonic word *Dennytsia* (related to the word for *daylight*) and the Latin word *Lucifer* (meaning *light-bearer*). By his free decision, the former light within him was separated from its Divine Source and became darkness. Christ also warns humankind of this danger: “Therefore consider whether the light in you is not darkness” (Lk 11:35).

1 DIADOCHOS OF PHOTIKI, *On Spiritual Knowledge and Discrimination*, 3: PG 65,1168

2 GREGORY OF NYSSA, *On the Soul and Resurrection, Conversation with his Sister, Macrina*: PG 46,93

3 JOHN CHRYSOSTOM, *Homilies on the Gospel of Matthew*, Homily 59,2: PG 58,575.

4 BASIL THE GREAT, *Homily Explaining that God is not the Author of Evil*, 5: PG 31,337.

2) *The Fall of Humankind*

- 145 Holy Scripture recounts the story of the Fall of humankind in Paradise utilizing the image of the serpent: “Now the serpent was more crafty than any other wild animal that the Lord God had made” (*Gn* 3:1). The Holy Fathers perceived in the image of the serpent the enemy of God and humankind—Satan. The serpent proposed a *false divinization*⁵ to humankind, suggesting the thought of becoming like God but without God, by means of one’s own effort. The devil in Paradise “lured Adam with a vain hope for divinization,”⁶ proposing that he consider the measure of goodness resides not in God but within himself.
- 146 The craftiness of the serpent consists in twisting the words of God’s commandment: “Did God say, ‘You shall not eat from any tree in the garden?’” (*Gn* 3:1, see *Gn* 2:16-17). The insidious question of the tempter draws Eve into a dialogue with him, which gives birth to doubt within her about the truthfulness of God. The Evil One takes advantage of this doubt within Eve in order to deceive: “You will not die... you will be like God, knowing good and evil” (*Gn* 3:4-5). The deceit of the Evil One is based on the premise that God is deceiving humankind with his commandment, thereby undercutting their freedom, and that by eating from the tree of good and evil, they will become like God.
- 147 The deception of the serpent becomes a temptation for Eve: “The woman saw that the tree was good for food, and that it was a delight to the eyes, and that the tree was to be desired to make one wise” (*Gn* 3:6). Eve submits to the temptation: “She took of its fruit and ate; and she also gave some to her husband, who was with her, and he ate” (*Gn* 3:6). In this way, our first parents transgressed God’s commandment, and through this, sin and evil entered into the world: “Sin came into the world through one man” (*Rom* 5:12). With the *eating of the forbidden fruit* the illusion of self-deification vanishes, and instead of the expected good, evil and emptiness emerge: “Then the eyes of both were opened, and they knew that they were naked” (*Gn* 3:7). The sin of our first parents resulted in severing humankind from God, the Source of life—humankind then became mortal. “As the body becomes a corpse when the soul leaves it destitute of its own vital energy, so also does the soul then become a corpse when the Holy Spirit leaves it destitute of spiritual energy.”⁷
- 148 The Fall is completed with the expulsion of our first parents from Paradise: “He drove out the man; and at the east of the garden of Eden he placed the cherubim, and a sword flaming and turning to guard the way to the tree of life” (*Gn* 3:24). As a consequence of the Fall, that is, of the sin of the first parents (original sin), humankind lost Paradise. We cannot return to the tree of life in any other way except by God’s power, and so, we are in need of God’s salvation.

5 *Octoechos*, Tone 6, Sunday, Matins: Resurrection Canon, Ode 4.

6 BASIL OF SELEUCIA, *Third Oration: About Adam*, 3: PG 85,57.

7 JOHN CHRYSOSTOM, *Homilies on Ephesians*, 18,3: PG 62,124.

3) *The Consequences of the Fall*

- 149 The Fall of our first ancestors is the tragedy of humankind. Instead of being sons *and daughters of God, brothers and sisters to all*, and *stewards of creation*, humans by their own sinful choice became *slaves of evil, enemies to other people*. They fell *under the sway of the world*. Created in the image of God, humankind failed to attain God likeness: “Sin destroyed Godlikeness in humankind.”⁸
- 150 As a consequence of sin, the human will to choose good was weakened and the inclination towards evil increased. Through sin, we found ourselves in a state of interior division, as the law of sin within us opposed the law of God. Then, as the holy apostle Paul teaches, we do not do the good that we love, but rather the evil that we hate (see Rom 7:19-21). “Instead of the visible Eve, I have the Eve of the mind: the passionate thought in my flesh, showing me what seems sweet, yet whenever I taste from it, I find it bitter.”⁹
- 151 The human intellect is also clouded as a consequence of sin, and humankind has forfeited communion with God—the highest Truth. As a result of sin, human beings cease to understand their own vocation and the destiny of the existence of all creatures to whom Adam himself gave names in Paradise (see Gn 2:20).
- 152 Spiritual death led to bodily death: “This liability to death ... was provisionally made to envelop the nature created for immortality.”¹⁰ Fear and shame were additional consequences of the fall: “They heard the sound of the Lord God walking in the garden at the time of the evening breeze, and the man and his wife hid themselves from the presence of the Lord God among the trees of the garden” (Gn 3:8). Fear deprives us of peace. We avoid contact with God.
- 153 With the question, “Adam, where are you?” (Gn 3:9), the Lord God stirs humankind to repentance through the voice of conscience. However, Adam does not repent, but gives excuses, trying to avoid personal responsibility: “The woman whom you gave to be with me, she gave me fruit of the tree, and I ate” (Gn 3:12). In a similar way Eve also makes excuses: “The serpent tricked me, and I ate” (Gn 3:13).
- 154 Sin injures relationships among people, introducing alienation and opposition between man and woman: “Then the eyes of both were opened, and they knew that they were naked; and they sewed fig leaves together and made loincloths for themselves” (Gn 3:7). After the Fall, the relationship between man and woman became subject to impulsive physical urges. As we read: “Your desire shall be for your husband.” The desire to subordinate others to oneself also comes into play: “[your husband] shall rule over you” (Gn 3:16). Sin brings sickness and suffering into human life (see Gn 3:16-19).
- 155 Sin distorts human attitudes toward work. From being a blessing, work is reduced to a means of survival: “By the sweat of your face you shall eat bread” (Gn 3:19). Sin disrupted the harmony between humankind and nature: “Because you have listened to the voice of your wife, and have eaten of the tree about which I commanded you, ‘You

8 LEONTIUS OF BYZANTIUM, *Against Nestorius*: PG 86,1348.

9 *Lenten Triodion*, Fifth Thursday of the Great Fast, Matins, Great Canon of Repentance by Saint Andrew of Crete, Ode 1

10 GREGORY OF NYSSA, *Great Catechism*, 8: PG 45,53.

shall not eat of it/cursed is the ground because of you; in toil you shall eat of it all the days of your life; thorns and thistles it shall bring forth to you; and you shall eat the plants of the field” (Gn 3:17-18).

- 156 Sin destroys fraternity among humankind, as when a brother becomes a stranger and an enemy to his own brother (see Gn 4:1-16, the story about Cain and Abel). Sin introduces disorder into society, and gives rise to vain efforts to build a society without God (see Gn 11:1-9, the story of the Tower of Babel). However, the great expectations of human pride end only in great disillusionment, malaise, confusion, and misunderstanding: “Skilfully have you planned to build a tower, O my soul, and to establish a stronghold for your lusts; but the Creator confounded your designs and dashed your devices to the ground.”¹¹
- 157 The universal consequences of the fall arise before us in the story of the Flood (see Gn 6-9): “The Lord saw that the wickedness of humankind was great in the earth, and that every inclination of the thoughts of their hearts was only evil continually... the earth was corrupt in God’s sight, and the earth was filled with violence” (Gn 6:5,11). The raging of passions and evil inclinations that predominated among people and defined their behaviour led to God’s punishment—the Flood: “You alone, my soul, have opened the windows of the wrath of your God, and you have flooded, as the earth, all your flesh and deeds and life; and you have remained outside the Ark of salvation.”¹²
- 158 However, God did not turn away from humankind, but continued to abide with it, granting it hope for salvation: “Before his visible advent in the flesh, the Logos [i.e., Word] of God dwelled among the patriarchs and prophets in a spiritual manner, prefiguring the mysteries of his advent.”¹³ The source of humankind’s hope is the love of God the Father, who grants his promise of salvation.

*I believe in the Holy Spirit... He has spoken through the Prophets,
(Symbol of Faith)*

*For You did not utterly turn away from your creature, O Good One,
nor did you forget the work of your hands,
but you visited us in diverse ways through your compassionate mercy.
You sent Prophets, you performed deeds of power through your saints,
who have been well-pleasing to you in every generation;
You spoke to us through the mouths of your servants, the Prophets,
announcing to us beforehand the salvation that was to come;
you gave the law as a help; you appointed angels as guardians.
(Anaphora of the Liturgy of Saint Basil the Great)*

12 *Lenten Triodion*, Fifth Thursday of the Great Fast, Matins: Great Canon of Repentance by Saint Andrew of Crete, Ode 2.

13 MAXIMUS THE CONFESSOR, *On Theology and the Incarnation of the Son of God*, II, 28: PG 90, 1137.

New Star has gone online, and is as near as your computer. You may access our official eparchial publication at esnucc.org/newstar

You may print the entire issue on 8 1/2" x 11" paper. It is your choice for color or not, single-side or double sided. You may choose only one language or both, it is up to you. Or, you may read it from your monitor, and/or store it on your computer for further reference.

Although *New Star* is in a different format, it has a familiar feel in its setup.

Be sure to see and complete the form to give your email address for a subscription. There will be a notice sent to you when the next issue is ready to be read.

If you do not have access to a computer, please inform the pastor.

Sunday offering for November 6

Amount Number

\$5.00	1
\$16.00	1 (loose)
\$20.00	4
\$25.00	1
\$30.00	1
\$40.00	2
\$50.00	2
\$70.00	1
\$80.00	1
\$85.00	2
\$100.00	1
\$160.00	1
\$250.00	1
\$300.00	1
\$400.00	1

\$1846.00

Parishioner Total: \$1841.00

Guest Total: \$5.00

Average / parish household (42): \$23.60

Weekly Stewardship Goal: \$1288.00

Debt reduction: \$553.00

PARISH COMMITTEES

FINANCE COMMITTEE:

Myra Heltsley
Stephen Hojsan
Maria Hughes
Bohdan Kniahynyckyj

PASTORAL COUNCIL:

Vladimir Bachynsky
Olena Bankston
Gabriel Espedal
Mark Hartman
Luke Miller

STEWARDSHIP (FUNDRAISING) COMMITTEE:

Bohdan Knianynyckyj
Susan Avant
John Heltsley (*fundraising consultant*)

SOCIAL COMMITTEE

Olena Bankston
Olga Fedunyak
Michael Miller
Olga Miller
Lubomyra Yoldas

**Українська Греко-Католицька Церква
Святого Йоана Хрестителя
St. John the Baptizer
Ukrainian Greco-Catholic Church**

4400 Palm Avenue
La Mesa, CA 91941
Parish Office: (619) 697-5085

Website: stjohnthebaptizer.org

Pastor: Fr. James Bankston
frjames@mac.com
Fr. James' cell phone: (619) 905-5278

Our Faith and Christ's Action

The liturgical service takes place on earth, but it belongs to the realm of heavenly realities. In fact, it was not instituted by a human being or an angel, but by the Spirit himself, so that those who are still living in the flesh should think of performing the service of angels.

O what mercy, O what love of God for human beings! Christ who is seated with the Father in highest heaven is at that moment grasped by the hands of all and does not hesitate to give Himself to anyone who wants to embrace Him and be bound to Him.

He whom the eyes of faith perceive is possessed by everyone.

You remember how Elijah was surround-

ed by a great crowd and had in front of him the victim for sacrifice placed on the stone (see 1 Kings 18). Everyone stood stock still. The silence was complete. Only the prophet raised a prayer. Suddenly from heaven came down fire on the victim. It was a marvelous spectacle that filled everyone with amazement.

Here, however, something much more than a marvelous spectacle is unfolded. Something is happening that is greater than any marvel. Here the priest draws down not fire but the Holy Spirit Himself.

St. John Chrysostom

**For more information on Eastern spirituality, visit
www.ecpubs.com**